

به روزرسانی سامانه های «کات» و «تک» و «سامانه ملی رصد اشتغال» در دستور کار سیاست های اشتغال دولت چهاردهم است؛ چرا که طبق گزارش‌های رسمی، با وجود تزریق منابع مالی و اعطای وام‌های کم بهره به کسب‌وکارها، نرخ بیکاری در کشور کاهش چشمگیری نداشته است. در شرایط کنونی اقتصادی کشور، ایجاد فرصت‌های شغلی و به روزرسانی سامانه های «کات» و «تک» و «سامانه ملی رصد اشتغال» در دستور کار سیاست های اشتغال دولت چهاردهم است؛ چرا که طبق گزارش‌های رسمی، با وجود تزریق منابع مالی و اعطای وام‌های کم بهره به کسب‌وکارها، نرخ بیکاری در کشور کاهش چشمگیری نداشته است. در شرایط کنونی اقتصادی کشور، ایجاد فرصت‌های شغلی و ارتقاء نرخ اشتغال به یکی از مهم‌ترین چالش‌های دولت و جامعه تبدیل شده است. نرخ بالای بیکاری و عدم دسترسی بسیاری از جوانان به شغل مناسب، از جمله مشکلاتی است که نیازمند توجه ویژه مسئولان است. در حالی که اشتغالزایی یکی از ارکان توسعه پایدار است، ضرورت اتخاذ راهکارهای مناسب و مؤثر از سوی دولت برای بهبود این وضعیت بسیار مهم به نظر می‌رسد. در این راستا، برخی از راهکارهای ضروری که می‌تواند به بهبود وضعیت اشتغال کمک کند، شامل توجه به توسعه صنایع کوچک و متوسط، تقویت بخش‌های کشاورزی و خدمات، آموزش مهارت‌های شغلی و بهبود فضای کسب و کار است.

دولت ها در دوره های مختلف اقداماتی زیادی برای ایجاد اشتغال کرده اند اما گاهی به نتایج مطلوب دست نیافته اند.

سیدمالک حسینی، معاون توسعه کارآفرینی و اشتغال وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی درباره سیاست های اشتغالی معتقد است، خالص اشتغال ایجاد شده مجموع اشتغال های ایجاد شده منهای مشاغل از دست رفته است. یعنی مواردی مانند بازنشستگی، فوت یا از کار افتادگی، مهاجرت و تعدیل نیروی کار در بنگاه یا تعطیلی بنگاه یا کسب و کار باید از مجموع اشتغال ایجاد شده کسر شود.

وی با بیان اینکه تکلیف برنامه هفتم ایجاد یک میلیون شغل است می گوید: رویکرد دولت چهاردهم در پایبندی به اجرای برنامه این موضوع به عنوان یکی از تکلیف اصلی در دستور کار دولت قرار دارد.

مالک حسینی درباره تحقق یک میلیون شغل در سال می گوید: با نگاه واقع گرایانه ایجاد یک میلیون شغل خالص با توجه به شرایط اقتصادی کنونی و اینکه یک همبستگی جدی میان موضوع ایجاد و تثبیت اشتغال با میزان رشد اقتصادی، سرمایه‌گذاری و همینطور تسهیل شرایط کسب و کار وجود دارد، کار بسیار دشواری است.

معاون توسعه کارآفرینی با بیان به طور میانگین سالانه چیزی کمتر از ۴۰ درصد اهداف برنامه محقق شده است ادامه می دهد از ۱۴۰۲تا۱۴۰۰ سالانه به طور متوسط نزدیک به ۴۰۸هزار شغل بر اساس اعلام مرکز آمار و گزارش‌های که از وزارت کار در آن زمان، به جمعیت شاغل افزوده شده است. در واقع تقریباً به طور میانگین سالانه چیزی کمتر از ۴۰ درصد اهداف برنامه محقق شده است.

معاون اشتغال وزارت کار علت به هم ریختگی بازار اشتغال را حاصل تقلوات بازار کار پس از دوره پاندمی کرونا می داند و معتقد است بخش قابل توجهی از مشاغل به خاطر شرایطی که پیش آمد، از دست دادیم و با رفع دغدغه همه گیری کرونا در سالهای بعد، افرادی که به صورت خودخواسته یا به به ناچار به جمعیت غیر فعال اقتصادی سوق داده شده بودند به تدریج وارد بازار کار شدند که این موضوع بر مشاغل جدید ایجاد

در کدام کشور ها راحت شغل پیدا می‌شود؟ از مشاغل پر تقاضا تا بیشترین جایگاه‌های شغلی خالی

بازار کار اتحادیه اروپا در سال ۲۰۲۴ با کاهش نرخ جایگاه‌های شغلی خالی مواجه شد، به‌طوری که بلژیک و هلند با ۴.۱ درصد بالاترین نرخ را به خود اختصاص دادند. به گزارش بازار کار از خبرگزاری ایمندا، در سال ۲۰۲۲، روند بهبود نرخ اشتغال در اتحادیه اروپا پس از همه‌گیری کووید -۱۹ با کاهش روبه‌رو شد و این کاهش ادامه روند نزولی سال ۲۰۲۳ بود. بر اساس آمار جدید یورواستات، بلژیک و هلند بالاترین نرخ جایگاه‌های شغلی خالی را در سه‌ماهه چهارم ۲۰۲۴ داشتند، به طوری که ۴.۱ درصد مشاغل در این کشورها بدون متقاضی باقی ماند. پس از این دو کشور، اتریش با نرخ ۳.۶ درصد در جایگاه بعدی قرار گرفت. در مقابل، بلغارستان، لهستان و رومانی کمترین نرخ جایگاه‌های شغلی خالی را با ۰.۷ درصد ثبت کردند و اسپانیا نیز با نرخ ۰.۹ درصد در رتبه بعدی قرار گرفت. مقایسه این دوره با دوره مشابه سال گذشته نشان می‌دهد که نرخ جایگاه‌های شغلی خالی در چهار کشور اتحادیه اروپا افزایش یافته، در شش کشور ثابت مانده و در ۱۷ کشور کاهش داشته است. بیشترین افزایش‌ها در دانمارک، اسپانیا، کرواسی و مالتا (هرکدام با افزایش ۰.۱ درصدی) مشاهده شد، در حالی که بیشترین کاهش‌ها مربوط به آلمان (۰.۷ درصد)، یونان (۰.۶ درصد) و فرانسه و اتریش (هرکدام کمتر از ۰.۵ درصد) بود.

بخش‌هایی با بیشترین جایگاه‌های شغلی خالی

بیشترین نرخ جایگاه‌های شغلی خالی مربوط به فعالیت‌های اداری و خدمات پشتیبانی بود و پس از آن بخش‌های ساخت‌وساز، اطلاعات و ارتباطات، فعالیت‌های علمی و فنی حرفه‌ای و همچنین خدمات اقساتی و غذایی قرار گرفتند.

مشاغل پر تقاضا

مدیران فروش، بازاریابی و توسعه بیشترین تقاضا را داشتند. هرچند مشاغل بخش دولتی مانند کارکنان بهداشت و معلمان نیز با چالش‌هایی در جذب نیرو مواجه بودند، اما این مشاغل معمولاً به صورت آنلاین آگهی نمی‌شوند. این آمار نشان‌دهنده تأثیر شدیدتر کووید -۱۹ بر بازار کار اتحادیه اروپا نسبت به رکود اقتصادی سال ۲۰۰۹ است. باوجود بهبود سریع در سال‌های ۲۰۲۱ و ۲۰۲۲، کاهش مجدد نرخ جایگاه‌های شغلی خالی در سال‌های ۲۰۲۳ و ۲۰۲۴ نشانه‌ای از کندی روند بهبود است.

شده در سال ۱۴۰۰ و ۱۴۰۱ نیز تأثیر مستقیمی داشت. بازیابی مشاغل از دست رفته یکی از سیاست های دولت ها در زمان های مختلف بوده است که حسینی می گوید در طی سال های گذشته بیشتر شاهد بازیابی مشاغل از دست رفته بودیم تا ایجاد فرصت های شغلی جدید و توسعه فرصت های شغلی برای افراد بیکار.

به گفته ی مالک حسینی یکی از نیازهای امروز بازار کار اصلاح سامانه‌های اشتغال است . چرا که در حال حاضر از ۶۹ میلیون نفر نیروی کار در سن کار در کشور یعنی افراد بین ۱۵ تا ۶۵سال، تقریباً آمار بالغ بر ۴۸میلیون نفر را توانستیم با اتصال به سامانه‌های بیمه‌های بازنشستگی و هم سامانه اشتغال و دستگاه‌های مختلفی که هستند، به روز کنیم.

سامانه «تک» یکی از سامانه های وزارت کار است که هر فرد در کشور که بخواهد از تسهیلات قرض الحسنه اشتغالزایی مبتنی بر قانون بودجه سنواتی استفاده کند، برای شروع فرایند بهره‌مندی از تسهیلات باید در این سامانه ثبت‌نام کند.در یک سال گذشته مدیریت فرایند درخواست تا پرداخت بیش ۱۰۰ همت در این سامانه انجام شده است که با هدف سهولت دسترسی برای عموم مردم و ساده سازی فرایند ثبت نام در حال به روزآوری و اصلاح فرایندهای این سامانه هستیم.

کارشناسان «ITUC» در مقاله‌ای بررسی کردند: سلامت کارگران پلتفرم‌های اینترنتی هم در خطر است؟

کارشناسان «ITUC» در مقاله‌ای بررسی کردند: امروزه افراد با یک کلیک استخدام می‌شوند! این جدیدترین نوع همکاری با شرکت‌های بزرگ و گردش مالی غول‌های سرمایه‌داری است. به گزارش بازارکار به نقل از ITUC، این کنفدراسیون جهانی کارگری در مقاله‌ای به بررسی وضعیت سلامت کارگران پلتفرم‌های اینترنتی و دیجیتال پرداخته و مشکلات جسمی و روانی آنان را مورد بررسی قرار داده است. متنی که می‌خوانید، مشروح گزارش تحقیقی ITUC در این ارتباط است: انبوهی از کارگران در سراسر جهان امروزه برای پلتفرم‌های اینترنتی کار می‌کنند؛ الگوریتم‌هایی که بر هر رفتار و حرکت آن‌ها نظارت می‌کنند، مدام برخورد آنان را با مشتریان رصد می‌کنند، اما آیا این مدل کار سلامت کارکنان شرکت‌های اینترنتی و پلتفرم‌های تلفن همراه را به خطر می‌اندازد؟ این سوالی است که باید به آن پاسخ داد! امروزه این کارگران که با یک کلیک استخدام می‌شوند، جدیدترین نوع همکاری با شرکت‌های بزرگ و گردش مالی غول‌های سرمایه‌داری را ایجاد می‌کنند. گروهی از کارگران در سراسر جهان که برخی بیشتر از دیگران قابل مشاهده‌تر هستند، از همین مدل تبعیت می‌کنند. آن‌ها برای برنامه‌های تلفن همراه یا پلتفرم‌های اینرنتی کار می‌کنند که شرایط کاری رقباتی، بیش از حد تحت نظارت، مخاطره‌آمیز و طاقت فرسا است – و تهدیدی جدی برای سلامت کارگران به شمار می‌رود. یک اپیدمیولوژیست متخصص در بهداشت حرفه‌ای سلامت کارکنان پلتفرم‌های اینترنتی را در چندین مورد مطالعه کرده است. وی اعلام می‌کند: «تأثیر منفی پیگیری کار پلتفرمی بر روی سلامت کارگران مستقیم است، به ویژه برای کسانی که درآمدشان کاملاً به سیستم عامل‌های دیجیتال وابسته است، این تأثیر منفی بیشتر است. در اروپا کارگران شرکت‌های پلتفرمی میزان بیشتری از درد اسکلتی-عضلانی، فشار چشم، سردرد و مشکلات روانی را تجربه می‌کنند. بیشترین مشکلات بخاطر کار بیش از حد با تلفن همراه و کامپیوتر و وسایل نقلیه است: خستگی، استرس و افسردگی و نگرانی دائم از پیام‌های شغلی حتی در ساعات شبانه روز، از جمله این مشکلات کارگران است. این مسائل در درجه اول ناشی از بی‌ثباتی کار و دستمزد پایینی است که دریافت می‌کنند. آینده این کارگران نامعلوم است. خود دستمزد عامل مهمی است که بر سلامت روانی و جسمی آن‌ها تأثیر می‌گذارد. از هر ده کارگر پلتفرم‌های اینترنتی، حداقل هشت نفر زیر خط فقر قرار دارند. این بی‌ثباتی شغلی، در یک محیط بسیار رقابتی پلتفرم‌ها، کارگران را مجبور می‌کند تا برای دسترسی به سفارشات بیشتر، دائماً در ارتباط با شرکت باقی بمانند، آنان باید داوطلبانه ساعات کاری خود را افزایش دهند؛ ساعاتی که گاهی اوقات بیش از ۱۲ ساعت در روز است! مشاغل پلتفرمی مرزهای بین زندگی شخصی و حرفه‌ای را محو می‌کند. هنسار السوارز، استاد حقوق کار در دانشگاه لسون در اسپانیا توضیح می‌دهد: «پرکاری‌های دیجیتال (یا کارگران بی‌ثبات کار اینترنتی) در مقایسه با بی‌ثبات‌کاران سنتی (مانند تعمیرکاران، عکاسان آزاد، هنرمندان، تکنسین‌های تاسیسات و...) با خطرات بیشتری مواجه هستند. «علاوه بر بی‌ثباتی، استرس اضافه‌ای به دلیل در دسترس بودن دائمی آن‌ها را درگیر می‌کند. همه این‌ها منجر به اضافه بار ذهنی، فشار تحمیلی به خود و شرایطی مانند اضطراب فناوری و اعتیاد به تلفن همراه می‌شود.» در سیستمی که کارگران دائماً تحت کنترل یک الگوریتم نظارتی هستند، هیچ آزادی عملی برای نیروی کار وجود ندارد. اگر آن‌ها مورد کاری را رد کنند، کارشان به طول بیانجامد، یا نتوانند انتظارات مشتری را برآورده کنند، الگوریتم مجازات سختی برای آنان در نظر می‌گیرد. بر اساس معیارهای نامشخص، ممکن است آن‌ها را با تعیین شیفت‌هایی بدتر یا موارد درآمدی اندک جریمه کند. در برخی موارد، حتی الگوریتم ناظر می‌تواند آن‌ها را از سیستم خارج و عملاً آن‌ها را از کار اخراج کند. این فشار ثابت منجر به افزایش استرس، فشار عصبی و خستگی مفرط می‌شود. در واقع این بار وقتی هوش مصنوعی به جای انسان از افراد کار بکشد، هیچ رحمی وجود نخواهد داشت.

در این سیستم شما یک عدد هستید که باید کار کنید، و نه یک انسان! اکنون ۳ درصد از نیروی کار جهان بخشی از کارگران پلتفرمی و بی‌ثبات‌کار هستند که جمعیت آنان به زودی دو برابر خواهد شد. از بیش از ۵۰۰ پلتفرم کار دیجیتالی فعال در اروپا وجود دارند که ۸۰ درصد آنان هیچ قرارداد رسمی و بیمه‌ای ندارند. این موضوعی است که خود به زودی به یکی از مشکلات عمده روابط کار و بهداشت شغلی و حتی اقتصادی اجتماعی کلان در تمامی کشورها تبدیل می‌شود و سازمان‌های جهانی و مدنی باید در برابر آن تصمیمات و اقدامات عاجلی انجام دهند. به ویژه اینکه قیمت‌گذاری مزد آنان در هیچ مذاکراتی مشخص نمی‌شود و یک بازار لجام گسیخته و بهره‌کشانه بر آن‌ها حاکم است!

سیاست های اشتغال دولت چهاردهم؛

دولت چه تسهیلاتی به بیکاران می‌دهد؟

به گفته ی مالک حسینی سامانه «کات» یکی دیگر از سامانه های مشابه در وزارت اقتصاد است که بیشتر معطوف به تسهیلات دستگاه های اجرایی به کسب و کارها است که از منابع ارزان قیمت قانون بودجه سنواتی دریافت می کنند. هر شخص حقیقی که می‌خواهد تسهیلات بگیرد باید تمام اطلاعاتش را روی سامانه «تک» بارگذاری کند و دستگاه‌ها نیز اطلاعات تعهد اشتغال‌شان را در همین سامانه ثبت کند. «سامانه ملی رصد اشتغال» از دیگر سامانه های وزارت کار است که مطابق اظهارات معاون اشتغال وزارت تعاون، کار این سامانه، رصد تعهداتی است که پرداخت شده است. در واقع در این سامانه مسئولیت دستگاه‌های مختلف اجرایی و نهادهای حایتی مانند بهزیستی، کمیته امداد امام (ره)، ستاد فرمان اجرایی امام و مجموعه‌های مشابه که سهمی از توزیع منابع تکلیفی به صورت قرض الحسنه دارند و به عنوان واسطه دولت هستند را رصد می کند.

تسهیلات دولتی برای ایجاد اشتغال در سال‌های اخیر، با هدف کاهش بیکاری و ارتقای وضعیت اقتصادی کشور، در نظر گرفته شده‌اند، اما شواهد و آمارها نشان می‌دهد که این اقدامات توانسته‌اند به طور مؤثری شغل جدیدی ایجاد کنند.

طبق گزارش‌های رسمی، با وجود تزریق منابع مالی به بخش‌های مختلف اقتصادی و اعطای وام‌های کم بهره به کسب‌وکارها، نرخ بیکاری در کشور همچنان در سطح بالایی باقی مانده است. کارشناسان اقتصادی معتقدند که تسهیلات در برخی مواقع به جای ایجاد مشاغل پایدار، صرف هزینه‌های جاری یا خرید تجهیزات برای کسب‌وکارهایی می‌شود که در حال حاضر با مشکلات مالی دست‌وپنجه نرم می‌کنند و توانایی جذب نیروی کار جدید را ندارند.

یکی از دلایل اصلی ناکارآمدی این تسهیلات، عدم توجه به نیازهای واقعی بازار کار و نبود برنامه‌ریزی دقیق برای حمایت از کارآفرینان و کسب‌وکارهای نوپا عنوان می‌شود. بسیاری از این تسهیلات به جای اینکه به پروژه‌های تولیدی و اشتغال‌زایی واقعی اختصاص یابند، در بخش‌هایی مانند تجارت‌های کوچک و بدون طرح کسب‌وکار مشخص مصرف می‌شوند. علاوه بر این، برخی از دریافت‌کنندگان تسهیلات، به دلیل شرایط اقتصادی نامساعد و ناتوانی در بازپرداخت وام‌ها، پس از مدتی کسب‌وکارهای خود را تعطیل کرده‌اند، که این مسئله باعث کاهش تعداد مشاغل جدید و افزایش فشار به بازار کار می‌شود.

مالک حسینی در این باره می گوید: در همه این سال‌ها تسهیلات پرداخت شده و تصور کردیم چون تسهیلات دادیم واقعاً ایجاد شغل شده است. معمولاً هم افراد بابت بودجه‌ای که می‌گیرند فرصت‌های شغلی را تعهد می‌کنند، اما هیچ وقت به معنایی واقعی نظارت دقیقی وجود نداشته که این یک شغل کامل و از بیمه برخوردار باشد یا در صورت‌های مالی گیرندگان تسهیلات در بخش دستمزد سمت هزینه‌ها مشخص باشد که نشان دهد اشتغال انجام شده است. این را متأسفانه در این سال‌ها با نداشتیم یا خیلی کم رنگ داشتیم. آنچه که استراتژی ماست و در واقع در دولت چهاردهم توجه ویژه‌ای به آن در حوزه اشتغال دارد، استفاده از ظرفیت مراکز مشاوره و همینطور گروه‌ها و افراد مرجع است که می‌توانند همزمان با تسهیلاتی که داده می‌شود، به تسهیلات گیرندگان متصل باشند و تسهیلات گیرندگان بعد از گرفتن تسهیلات رها نشوند.

به گزارش تسنیم، یکی از مهم‌ترین عوامل در اشتغالزایی، رشد صنایع کوچک و متوسط است که به دلیل انعطاف‌پذیری بیشتر، می‌تواند زمینه‌ساز تولید شغل در مناطق مختلف کشور شود. همچنین دولت باید به ایجاد بستری لازم برای توسعه کسب و کارهای نوآورانه و استارت‌آپ‌ها توجه ویژه‌ای داشته باشد.

افزون بر این، یکی از ارکان مهم برای کاهش نرخ بیکاری، توجه به آموزش مهارت‌های فنی و حرفه‌ای است. نیاز بازار کار به نیروهای ماهر در صنایع مختلف، از جمله فناوری اطلاعات، مهندسی، پزشکی و خدمات، اهمیت آموزش تخصصی را دوچندان کرده است. دولت همچنین باید از راهکارهای مالی و حمایتی برای تقویت بخش خصوصی و فراهم آوردن تسهیلات بانکی برای کارآفرینان استفاده کند تا بنگاه‌های اقتصادی قادر به رشد و توسعه باشند. در نهایت، یکی از مؤثرترین روش‌ها برای کاهش بیکاری، توجه به بهبود فضای کسب و کار و تسهیل فرآیندهای اداری است. کاهش بوروکراسی، اصلاح قوانین و فراهم کردن زیرساخت‌های لازم، می‌تواند زمینه‌ساز جذب سرمایه‌گذاران داخلی و خارجی و در نتیجه ایجاد فرصت‌های شغلی بیشتر باشد. تسهیلات اشتغالزایی یکی از اولویت‌های اصلی دولت‌ها به شمار می‌رود که نیازمند همکاری همه جانبه بخش‌های مختلف اقتصادی، آموزشی و اجتماعی است. تحقق این همد، می‌تواند به کاهش مشکلات اقتصادی و اجتماعی کشور کمک شایانی کند.

مشاور وزیر کشور:

کارگر خارجی گران تر از کارگر ایرانی است زیرا ...

مشاور وزیر کشور گفت: هرکسی که می‌خواهد در این جا یک فرد خارجی را به کار بگیرد، باید به اداره کل اشتغال اتباع خارجی مراجعه کند. آن جا قانون به او می‌گوید که چطور می‌تواند. عناوین شغلی مشخص است. فرد کارفرما باید تعهداتی را بپذیرد. به گزارش بازار کار از خبرآنلاین، نادر یاراحمدی، مشاور وزیر و رئیس مرکز امور اتباع و مهاجرین خارجی وزارت کشور، در بخشی از گفت و گوی نوآوری خود در «کافه خبر» خبرگزاری خبرآنلاین، درباره حضور افغان ها در ایران و جریمه کارفرمایان توضیحاتی ارائه کرد. در ادامه بخشی از این گفت و گو را بخوانید؛ « بین جمعیت افغانی که وارد ایران شده اند، استاد دانشگاه و پزشک و مهندس و معلم هم بوده اند. خیلی از این‌ها را می‌بینیم که در کارهای خدماتی هستند. مثلاً فرد استاد دانشگاه است و الان سرایدار است. راهی برای این که در جای خودشان استفاده شوند وجود دارد؟ مثلاً «اساتید» به دانشجویهای افغان آموزش دهند یا پزشک هایشان در اردوگاه‌ها برای خودشان استفاده شود. آیا تبدیری برای این کار چیده شده است؟ حتما، بسیاری از این‌ها در بخش‌های مختلفی در موسسات علمی کار می‌کنند. حتی تا چند سال پیش نظام پزشکی ما هیچ برنامه‌ای برای پزشکان نداشت، چون به عنوان واقعیتی که می‌خواهند در کنار ما زندگی کنند قبول نکرده بودیم. تصور می‌کردیم که شرایط مساعد خواهد شد و برگردند. خودشان هم علاقمند بودند که اگر شرایط مساعد شود برگردند. ولی الان نزدیک به دو هزار پزشک افغانستانی در داخل کشور داریم که ۷۰۰ پزشک متخصص و فوق تخصص هستند. برخی استاد دانشگاه هستند که در قراردادهایی که با دانشگاه‌های مختلف دارند از آن‌ها استفاده می‌شود. اگرچه می‌شود بهتر از این استفاده کرد. حضور غیر قانونی اتباع افغانستانی در کشور ما، فضایی ایجاد کرده است که بعضاً وقتی می‌خواهیم از افراد مقیم قانونی در کشور استفاده کنیم، فضای مناسبی نیست.

« در بحث دیوار کشی آیا دولت افغانستان همکاری می‌کند؟ هزینه دیوار کشی چقدر است؟

هزینه آن را نمی‌دانم. سازمان ملل غیر از آن شش دلار که برای همه تقسیم می‌کنیم و ۳۶ دلاری که برای تمام پناهندگان است، هیچ پول دیگری نیست.

مسئله اتباع مطالبه افکار عمومی است

« در قوانین کار چه محدودیتهایی باید دیده شود که تبعه غیر مجاز مشغول به کار نشود؟

از موقعی که موضوع سرشماری مطرح شد است، همه پادشان افتاده است که اگر سخت بگیریم نمی‌شود. وقتی شرایط را سخت کردیم، یکی از مشکلات من این است که وقتی مهمانی هم می‌روم فقط روی این موضوع صحبت می‌شود. مشخص است که مطالبه افکار عمومی است. همه به ما می‌گویند که سخت گیری شما را قبول کرده ایم، می‌شود بفرامایید با این سخت گیری‌ها مواجه نشویم باید چه کاری کنیم؟ می‌گویم به دنبال قانون بروید. هرکسی که می‌خواهد در این جا یک فرد خارجی را به کار بگیرد، باید به اداره کل اشتغال اتباع خارجی مراجعه کند. آن جا قانون به او می‌گوید که چطور می‌تواند. عناوین شغلی مشخص است. فرد کارفرما باید تعهداتی را بپذیرد.